

# ATYÁNK HALKAN SZÓLÍT

*Pecznyík Pál*

Atyánk halkan szólítsz minket,  
de szavad, ki hallja meg?  
Ám ha kiereszted hangod,  
még a föld is megremeg!  
Kérünk: halkan szólj hozzánk, mint  
Illéshez a Hóreben,  
mi örömmel halljuk szavad,  
ha szólsz hozzánk csendesen.  
Mert a világ hangja úgy zúg,  
mint tornádó, bösz vihar,  
lelki füllel szebbet hallunk,  
ha Néked zeng, égi kar.  
Jó voltodból azért adtál  
lelki füleket nekünk,  
hogy meg halljuk szent hívásod,  
hiszen célod van velünk!  
Az pedig, a mainál szebb,  
új élet, mely végtelen!  
Láthatjuk majd, dicső arcod  
örökké, a mennybe fenn.

Mi lesz azzal, ki nem hallja,  
hû Megváltónk halk szavát?  
Nem figyel rá, s nem látja meg,  
hívő néped szent honát!  
Nem törődik a lelkével.  
Így ha teste sírba száll,  
kárhozatba jut a lelke,  
s az rosszabb, mint száz halál!

Pecznyík Pál  
Celldömölk  
2009. I. 18.